

הקדמה שנייה

מספיק ומי יצא אחר המלך אשר כבר עשאו ונחזור לראשונה
לתלמוד אשר את עוסקין בו ומיזו אלו שמים לולי חכמי הלכות
צעלי החי עשאו כדור אחר ונעליהם כדור דים כדרכותם ופסחיהם
וגלגליותם ומקום נחלקם לכו כמי ונעלי ונעלי עיקר אלא
קניא או אחרת בכה וקניא או אחרת בכה ולא קרב זה אל זה
והוא מיושר התלמוד ומקשר וכל החסידים יתפסרו ויתכן מסקין
יחסו אף כי לא ספקיו לאחריהם אם נולד המלכות שעמדו
אחרים אשר בלו אחריהם והוספו ונרעו חלקו ושמו ולא כאחר
לם בכל הדרך אשר דרכו ולקח להם מכל אשר בחרו או נולד שבעלי
החי צעלום חלקי בכהם מקומי ודרכיהם קותרין זה לזה בקיבה
שמוקף אחי הוא דברי רית ונמוקי השני הוא דברי ריי וריבא ויתר
החלקים ומיהם במקום אי תולא חיי וכולה בקישה ובמוקף השני
תולא מתוך והוספו ושמו במקומות שוריי בנתי שבעלי החי
תלמידי רית רית לכו כי שמונים צעלי חיי היו
צפוק אחר לפני רית וכל אישיהם להוראה כגון היר
חיים כי וריא מתייכן והי שמושין ונשיין וחבירי ותלמידים לכו
צלי וקסר והנה כת אחת המוצין והרמיה והריו והרשעא ואיש
קדוש רי יונה ותלמידיו והרי איו איש עניו ועהור אשר אין
באחרים כמיהו מהרים מרעננינו נקרא והעמיד תלמיד אי
שמועט מלא מקומו מרבה ורבה רי אשר לנודו היעז ודרכו ומקרו
וגו את יסודם על דברי הריף אשר ציר התלמוד ויפסו צייג
כפות ועל דברי החי הלכותם ומקריהם הוליו לאור כל תעלומות
אחרי כל זאת לא די שלא הספיק לנו חסידים אלא שריבית מהם
המוכנה והמורי לא נעשים כפתי תורות אלא כחריג תורות מרוב
רביי המלכות וכל אחד בזה בונה לעלמו ובאילו כף מואלי לכו
צירי ונעל הקודש הוא שוקל וכוכביה כלפי כף זכותו ולעומתו
צדק יחי' הספריד אומר לעולם לדקו דברי המהברי' אם הוא מן
הספרידי' ובפני דברי הרמזים שהי מעילה בכל מעלות צפרידי'
וחלומות וכל חכמי הלכותם כקליפת השום נגדו ושני ליה מריה
בנתיא הוא וניחא דליה הוא איכ הוא מה שמואל בלגרי בכה
שכתב לבנו ונזכר עליו לתלמוד ספרי החכם רי אברהם איש אשר
לא היה צעל תלמוד רובו צרכו ופירושו על דרך החכמה והענינים
וקבלת חלומותיהם חריב כמנה מקומות נגד דברי חכמי התורה והתלמוד
ומה שהוא מן התורה כתב שהוא מדרבנן ומה שהוא מן רבנן עשאו לדברי
תורה והאקור עשאו יסוד ויתר עשאו איקור או מכלי השגחה ידוע
ובנידו במקומו מומה כי חכם גדול היה ואין משיין הארי כי אין
הולכין אחר פירושו לא לאיקור ולא להיתר לא לחיוב ולא לפעור
שהרי כתב כמה פעמים נגד ההלכה אפי' נגד חכמי המעשה ונגד
אחראי התלמוד צלי וקסר ואמת שמועט אחרים עליו שכן היה
מכריז והיה מודיע לרבים שאינו רואה ליטא פנים אלא לפתע עד
מקום אשר שכלו מניע לולי הקב ה כאשר ריחו נקלת ומקומות צפי'
המורה לולי הקבלה הייתי אומריכו ולא לדקו דבריו צעירי ולפי
דעתי שכתב נתן עליהם הדין כי נתן יד למיני וללוקים ולקלי
האמונה אי הנצר אשר ראה עני עמו ואף כל יחא שגינה אחר
הרמזים ונתן לו עשרה המעשרת כי דרך קלת דרכיו צעירי חכמו
פלוסופי' ומקורו וסברות שמונה חכמה זכו ועלו לשלמות ויחלי'
הכמה הנשאלת הוליו שחיה עליהם זו עליהם וחו לא מירי אבל לא
היה לו להרמזים דיבזה אלא שגינה חכמי הלכות' ואומר שאל יראה
לם מוכרים את הנורא אלא מוחך אכילת בשר שור שלוק מנובל
במוצן ובשומן לא בזה הדרך הלך היה רמזין אשר כתב עליהם
צדיי דבריהם דף קיי צמדיהם הרשעא דברי וזיל וחכמי הלכותם
אקסו רובן אל עון הן המורים הן המולידים הם המוגלים לנו כל
אבר ואף שהיה ספריד הכיר האמת ויטב לתי שראוי לצבא ולא
כמו שעה הרמזים ואמת שכבר שקל הרב למערכה שעמד אחד
מואשי דורו והוא החסיד העהור הראשי אשר השני עליו בכהם
מקומות וכל ענין וחסד אחר בקבלה כפי הן העושים המוקללים
צליהם וצליהם וגם לרומייתו ולא עוד אלא מ'ס הרמזים שסברו
שהוא מ'ס כתב הוא שכתב גדולים ומשונים מומה הלכו צו המהברי'
לאוראה איך דיומה ולמה משנה ומה לי להזכיר בראשונים אבל
מלאתי צהרי הראשם שכתב שהאיש רמזין גדול היה מואד בכל
החכמות אכן כשהוא חולק עם רית ורי' שלא לשמוע אליו אלא
ליך אחר צעלי החי כי קבלה צירי שרי' ורי' ולרפתים היו גדולים
במהם ובתיבן יתר מן הרמזין ומוחך זה יתן לצעל דין לחלוק
ולומר קיים ליה כחד מנהון הספריד כספרידי' וכל אי בורר את
שלו ועם ועם כלשמו וקובר התורה ירשה היא למשפחות ולא זו
הדרך ולא זו העיר כי מיונה רבינא וריא אין קבלה למקור כלי'
מן הגאונים או מן האחרים אלא מ' שייכסכו דבריו להיות מיוסדים
במופת מוחך עי' התלמוד והירושלמי והסו' והתוספת' במקום שאין

הכרע בתלמוד ובגלל הדבר לא יכולתי להחליט ולחשוב בזה
והעשות ספר ומיזר אף שאין קץ לדיבור כמי' שהי' החכם עליו
מ'ס לוק העתים והימים דעת המוחלקים כמנא'ר המיזר' הלום
העליות בפי' ושומי' לני לחור בכהם ולחוקי' אחר שורש הענין
והענינה שלפעמים שנוי אי יצתי משמום בכהם וזו היא שומי' להני'
שינעתי ומלאתי שורש הענין וזו כתבתו בסקר וזו היא שומי' להני'
כל הדעות קדמתי' אומני' ובחתי' פוסקי' ומוחרי' ומהני' הלכה
והלכה צעלי השורות כותבים איגרת קותלים וליקומים כדי שלא
יציא צעל דין לחלוק ולומר ראה איך שבי' מחבר זה דינו וספיקי'
לפי דמיונו בראיה מוסקה אלמלא ראה מחבר זה דברי הספר או
איגרת חסיד' של הרב הסו' לא נקט לבו לחלוק ובודאי היה מורד
מדבריו ובזה יראתי והבאתי כל הדעות קדמתי' דקדמתי' ובחתי' ולא
דבחתי' צלי כשאר אי מהם מן כל הראוי' עלי בזה היעז ולא
כשאר פנים לשים אי מהם או לצעל דעת האחרים שבו צמתי' צמתי'
ספרי' צמתי' הפוסקי' והספרי' בכהם מקומות שבו ונעלי עיון שם
הזך ובאשר חכמי אלקים יש לי כל צדק במקום צדוק סקרו ירכי
לעומקה של הלכה והייתי יושב ומחין בכל דין ודין קודם שחמתי'
ומקפתי' בסקר וכת' הכל בציאור יפה ובראיה מופתי' אף שדה
שלפני לנת הדין מרוב חלשות ופסין ידים אין יכולת בשכלו
להשיג שגדול אי מן המהברי' יעשה צמתי' וקוברים מ'ס בכה
ישן אין להכיר אחריו ואין מתיבן לבס אלא לחסיד דברי חסידים
וכל מה שאל מפי אדם אפי' הולך מן בשפתיו ופיו מפי' ומגלית
איה אומרי' מה בנר ומנצין הלא הם לנו יש לשון לימודים יד ושם
בתלמוד כמיהו אכל האמונה באמונה שמים שריבית כמה פעמים בפרט
מן הפוסקים האחרים שפעו בכהם מקומות מן התלמוד כחלד מן
התלמודי' שומי' צעירי ההלכה עי' שומי' פני כחלומ' לאמור עליהם אחרת
פני עליון כילהון אכן כאלם ידכושין וזכן לא אחרין לשים אי מן
המהברי' יתר מחבירי' אף ש'ס הכרע גדול צין מעליות לוי שהורג
בזה צעיון רב מ'ס התלמוד הוא המכריע וכליות צדקות יחמי
עידהין וילדקי' ולפעמים מחבר אחי כיון שהילכתא ולא מעמיה מיי
היה גדול בכהם ובמיון כרית בומה והוא החי' אשה שריבית עס
הגיו לכשיחיייר וכת' עליו כל האחרים אשר לא הביעו למעלה
שעשה בראיה ובמפי' וחזרו הר'ס והראש' וקיימו את דמי ובתנו
להלכתא כוותיה ולא מעמיה בעבור כל זאת דרשתי ומקדתי' היעז
צ' מקרית וצ' צדיקות אשר כל מוקר ומלי' ההלכה בתכלי' היגעה
והעיון ונמועט שיה צדוק שיה עם מבריי' תלמידי' יוחי מוכלם
עם הספר כל הקורא צו ימלא מקום חולב עם המופתים צין ידע
וישכיל ואלא הנחתי שום מחבר שלא עסקתי צעירי קודם חיתום
גזר דין וגם פעם אחד בא לידי עי' כר מליה ותורה אור כלי' לו
הראוי מן השמים וכת' לי הכוונ' ואומין כה ומלכותי' הכי' ופתחתי'
שעני אורה לומר עסקו צמתי' דון ואקור והתר והורה היו בגבו
כארי שצמתי' כתוב על ספר והנא לבס חסיד' ובחתי' ומהכתי'
לידתי' צמתי' ומס' ה' ילליה צדי וקדחת שמו (יס של שלמה)
אקור לאל כשמו כן הוא כי מלא הוא על כל גדותי' צפי' השמעה)
ופסק הלכה קמתי' החי' לפעמים קמתי' ופתחתי' הראש' עם כל דעת
המחברים והידועים מכל החסיד' וכתבי' שהוספו להמחברים ואקור
יתקלקו מומה עילא ותחתי' כי בזה ה' צואי ללמד וכן יספיק ה'
צדי ויאר עי' צמתי' וידיק' לני במלומי' אמן;

אמר שלמה אחרתי' אחרתי' והיא רחוקי' בקשתי' לומי' דברי חסין
ולכתתי' יוסר דברי אמת ולהעלי' בסקר כל דברי חכמים
צעלי אקופי' וכל מושא ותמן שלהם כדריבנות ולחמי' גזר דין צמתי'
חוקות במקומות נעושים ודמתי' צלני אף שאמר החכם עשות
ספרים הרבה אין קץ הוא המוכון שאיני מן האפשר לעשות ספר
ומיזר יספיק ונעלי' זולתו ויפאר עליו עושה ה' לך שלחן עריך
ע' כל כלי' אי' כי מרוב חוספה יתרנה עליו חסופות אחרות באחרית
הימים כענין שהוכרתי' בהקדמתי' האלפנה אבל מ'ס הפנות חכמה
לחקור ולעיון ולדעת כל המומה מוכרי'ס וקמתי'ס וכל צדיקים כמי
אשר יד ה' י' נעמה ולקסתי' ולבנות כפי אשר יגזרו עליו מן השמים
ועתה אבי' יורם ולא אנוס כי לא ידעתי לדעת החכם בונה שאמר
לעשות ספרים אין קץ כי הוסיף החכם כפשוטו והספך פניו נגד
המהברי' ושני' ספרי' שכולים לתקן כל השאלות מכלי' ספקים ולהארי'
בראיות כדי לחזק דבריה' כמיהו של גדול אין קץ לד' ולאלה צפרי'
איש כמיהו שהוכרתי' להציא כל הדעות עד שעה וקסר צא ק'
שחיבתי' בערך ספר שלם מן המהברי'ס ואחרי' החחלתי' לחבר וקסר
יצומות ובשתי' שנים לא הגעתי' אלא לחי' המוסכתא ועל חסיד'
יעתי' שנה תמימה ולא הגעתי' אלא לשני' ספרי' וספך מולת מלי'
עסקתי' חל שנה ויותר חסיד' רעיוני' ופסתי' לי כליותי' ככל צל
וגי' ריל הקוראנו עד מתי' יסי' ייעזר וליטא הנה' הגדול שאי'
ליטא

החומר המדעי